

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI KADENCJA**

Warszawa, dnia 26 czerwca 2006 r.

Druk nr 182

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 20. posiedzeniu w dniu 23 czerwca 2006 r. ustawę

**o zmianie ustawy o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy
Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży
Pożarnej, Służby Więziennej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego
i Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.**

Z poważaniem

(-) Marek Jurek

USTAWA
z dnia 23 czerwca 2006 r.

o zmianie ustawy o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego i Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu

Art. 1.

W ustawie z dnia 7 maja 1999 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego i Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 53, poz. 548, z 2001 r. Nr 27, poz. 298, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uposażeniu przysługującym funkcjonariuszowi – należy przez to rozumieć uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym należne funkcjonariuszowi w dniu wyrządzenia szkody, a w przypadku szkody powstałej po rozwiązaniu stosunku służbowego – należne w dniu zwolnienia ze służby.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Funkcjonariusz, który wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków służbowych ze swojej winy wyrządził szkodę w mieniu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, ponosi odpowiedzialność majątkową w granicach rzeczywistej straty i tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, chociażby wynikająca z niego szkoda powstała po rozwiązaniu stosunku służbowego.”;

3) art. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„Art. 6. 1. Funkcjonariusz odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną nieumyślnie jest obowiązany do zapłaty odszkodowania w wysokości wyrządzonej szkody, jednak odszkodowanie nie może przewyższać kwoty trzymiesięcznego uposażenia przysługującego funkcjonariuszowi.

2. Za zgodą organu lub jednostki, o których mowa w art. 1 ust. 1, naprawienie szkody przez funkcjonariusza może nastąpić poprzez przywrócenie stanu poprzedniego w całości, jeżeli nie narusza to interesu Skarbu Państwa.

Art. 7. 1. Jeżeli naprawienie szkody wyrządzonej nieumyślnie następuje na podstawie ugody między organem lub jednostką, o których mowa w art. 1 ust. 1, a funkcjonariuszem, który wyrządził szkodę, wysokość odszkodowania może być obniżona przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, a w szczególności stopnia winy funkcjonariusza i jego stosunku do obowiązków służbowych.

2. Przy uwzględnieniu okoliczności wymienionych w ust. 1, wysokość odszkodowania może być także obniżona przez sąd pracy; dotyczy to

również przypadku, gdy naprawienie szkody następuje na podstawie ugody sądowej.

3. W razie niewykonania przez funkcjonariusza ugody, o której mowa w ust. 1, podlega ona wykonaniu w trybie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego, po nadaniu jej klauzuli wykonalności przez sąd pracy.”;

4) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Organ lub jednostka, o których mowa w art. 1 ust. 1, po stwierdzeniu zaistnienia szkody, podejmuje niezwłocznie czynności w celu wyjaśnienia okoliczności i przyczyn jej powstania, ustalenia wysokości szkody oraz osób za nią odpowiedzialnych.

2. W przypadku ustalenia, że szkoda powstała z winy funkcjonariusza, organ lub jednostka, o których mowa w art. 1 ust. 1, mogą:

1) wezwać funkcjonariusza do dobrowolnej zapłaty odszkodowania w wyznaczonym terminie lub złożenia w takim terminie pisemnego zobowiązania do jego zapłaty;

2) zawrzeć z funkcjonariuszem pisemną ugodę, o której mowa w art. 7 ust. 1;

3) odstąpić od dochodzenia naprawienia szkody wyrządzonej nieumyślnie, w przypadku gdy:

a) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu nie uzyska się odszkodowania w kwocie co najmniej równoważącej przewidywane koszty jego dochodzenia i egzekucji,

b) zachodzą szczególne okoliczności dotyczące sytuacji rodzinnej lub materialnej funkcjonariusza odpowiedzialnego za szkodę i pozwala na to interes Skarbu Państwa,

c) w związku z wyrządzoną szkodą funkcjonariusz poniósł odpowiedzialność karną, dyscyplinarną lub za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, a wymierzona kara stanowi wystarczającą dolegliwość.

3. Ustalenie wysokości szkody, dochodzenie roszczeń o odszkodowanie oraz podejmowanie innych czynności i decyzji w tych sprawach należy do właściwości organu lub kierownika jednostki, o których mowa w art. 1 ust. 1.

4. Jeżeli sprawcą szkody jest organ lub kierownik jednostki, o których mowa w art. 1 ust. 1, uprawnienia określone w ust. 3 przysługują bezpośrednio przełożonemu.”;

5) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Należność stanowiąca odszkodowanie może być, na wniosek funkcjonariusza odpowiedzialnego za szkodę, umorzona w całości lub części, a jej spłata odroczone lub rozłożona na raty, jeżeli okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 3 lit. b i c, zaistniały lub zostały ujawnione po ustaleniu tej należności.

2. Umorzenie, odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty należności następuje w drodze umowy zawartej z funkcjonariuszem. Przepisy art. 13 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Marek JUREK

.....
Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
.....